

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi vapaasta sivistystyöstä annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi vapaasta sivistystyöstä annettua lakia siten, että vapaan sivistystyön oppilaitos voi erityisestä syystä olla myös muu oppilaitos kuin laissa mainittu kansalaisopisto, kansanopisto, opintokeskus, liikunnan koulutuskeskus tai kesäyliopisto. Tällaisen muun vapaan sivistystyön oppilaitoksen

valtionrahoitukseen sovellettaisiin pääasiassa sen toiminnan kannalta soveltuvan vapaan sivistystyön oppilaitosmuodon rahoitusperusteita, tässä tapauksessa kansanopiston valtiosuuden perusteita sisäoppilaitosmuotoisuutta lukuun ottamatta. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä elokuuta 2002.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja sen arviointi

1.1. Vapaan sivistystyön oppilaitokset

Vapaasta sivistystyöstä annetun lain (632/1998) 2 §:ssä on lueteltu oppilaitokset, joissa vapaata sivistystyöstä voidaan järjestää. Näitä ovat kansalaisopistot, kansanopistot, opintokeskukset, liikunnan koulutuskeskukset ja kesäyliopistot. Pykälän 2—6 momentissa on lisäksi määritelty kunkin oppilaitosmuodon ominaiset piirteet ja pääasialliset tehtävät. Kansanopistot ja liikunnan koulutuskeskukset ovat sisäoppilaitoksia. Opintokeskukset taas ovat järjestöllisen sivistystyön oppilaitoksia, joiden toimintaan kuuluu olennaisena osana yhteistyö jäsenjärjestöjen kanssa. Kansalaisopistot on määritelty paikallisiin ja alueellisiin sivistystarpeisiin pohjautuviksi oppilaitoksiksi, jotka tarjoavat mahdollisuuksia omaehtoiselle oppimiselle ja kansalaisvalmiuksien kehittämiseksi. Kesäyliopistot tulivat vuoden 1999 alusta valtiosuusjärjestelmän piiriin. Ne määriteltiin alueellisen koulutustarjonnan

oppilaitoksiksi, joiden tehtävänä on järjestää muun muassa avointa yliopisto-opetusta. Vapaasta sivistystyöstä annetun lain mukaiselle koulutukselle on ominaista, että koulutus on vapaatavoitteista eikä johda tutkintoon.

Vapaan sivistystyön oppilaitosten käyttökustannusten valtiosuuden perusteen muodostaa kunkin oppilaitosmuodon keskimääräisten käyttökustannusten pohjalta joka toinen vuosi laskettavan yksikköhinnan ja kullekin oppilaitokselle vuosittain määrättävän suoritteen tulo. Kansanopistojen valtiosuuden laskemisessa käytettävä suorite on opiskelijaviikko, valtakunnallisissa liikunnan koulutuskeskuksissa opiskelijavuorokausi ja alueellisissa liikunnan koulutuskeskuksissa opiskelijapäivä. Opintokeskusten, kansalaisopistojen ja kesäyliopistojen suoritteena on annetun opetuksen määrää mittaava opetustunti. Valtiosuusprosentit ovat 57 prosenttia ja 65 prosenttia. Erilaisuuden syynä on se, että valtion ja ylläpitäjien välinen kustannustenjako on haluttu säilyttää ennallaan muutosten

yhteydessä. Kesäyliopistojen valtionosuusrahoitus on sidottu kansalaisopistojen rahoitusjärjestelmään. Kesäyliopistoille ei lasketa erillistä oman kustannuspohjan mukaan määräytyvää yksikköhintaa, vaan yksikköhinta on sama kuin kansalaisopiston yksikköhinta asutusrakenteeltaan kesäyliopiston sijaintikunnan kanssa samanlaisissa kunnissa.

1.2. Snellman-korkeakoulu

Snellman-korkeakoulu on toiminut vuodesta 1980. Sitä ylläpitää Snellman-korkeakoulun kannatusyhdistys ry. Snellman-korkeakoulussa on yleisopinnojen opintosuunta ja steinerpedagoginen opintosuunta, johon kuuluu luokanopettajalinja ja varhaiskasvattajalinja. Lisäksi Snellman-korkeakoulussa toimii biodynaamisen viljelyn ja luonnonhoidon opintosuunta, puhe- ja draamataiteen opintosuunta sekä goetheanistisen kuvataiteen opintosuunta.

Snellman-korkeakoulu on vastannut huomattavasta osasta Suomessa toimivien steinerkoulujen ja steinerpedagogisten erityiskoulujen opettajien koulutuksesta. Määrällisesti merkittävintä on ollut Snellman-korkeakoulun luokanopettajakoulutus. Lisäksi Snellman-korkeakoulu järjestää muuta steinerpedagogista opettajankoulutusta ja steinerpäiväkotien varhaiskasvattajakoulutusta.

Steinerpedagogisen luokanopettajalinjan koulutus sisältää 40 opintoviikon laajuiset yleisopinnot ja niiden jälkeen suoritettavat 120 opintoviikon steinerpedagogiset opinnot. Varhaiskasvattajalinjan koulutus sisältää 40 opintoviikon laajuiset yleisopinnot ja 120 opintoviikon laajuiset pedagogiset opinnot. Oppilaitoksen vuosittainen opiskelijamäärä on noin 150.

Suomessa toimi lukuvuonna 2000—2001 yhteensä 17 steinerkoulua ja 3 steinerpedagogista erityiskoulua. Näissä oli yhteensä noin 4 500 oppilasta ja 370—400 opettajaa. Steinerkoulut antavat oppilaille vastaavat tiedot ja taidot kuin suomalainen peruskoulu ja lukio. Nykyinen perusopetus- ja lukiolainsäädäntö, siihen perustuvat valtioneuvoston tuntijakopäätökset ja

opetushallituksen antamat valtakunnalliset opetussuunnitelman perusteet koskevat näin ollen myös steinerkouluja. Opetusministeriön steinerkouluille antama koulutuksen järjestämislupa voi kuitenkin sisältää näissä suhteissa joitakin poikkeamia.

Snellman-korkeakoulun opettajankoulutus ei ole varsinaisesti tutkintoon johtavaa koulutusta, vaan opintojen tuottama kelpoisuus perustuu opetushallituksen erikseen tekemään päätökseen. Näin Snellman-korkeakoulun opettajankoulutuksella on tunnustettu opettajankoulutustehtävä, vaikka koulutuksen järjestäminen ja opintojen asema poikkeavat yliopistojen ja ammattikorkeakoulujen opettajankoulutuksesta. Tutkintoja ei tämän vuoksi myöskään voida määrittellä korkeakoulututkintojen järjestelmästä annetussa asetuksessa (464/1998).

Opetustoimen henkilöstön kelpoisuusvaatimuksista annetun asetuksen (986/1998) mukaan opettaja, joka on kelpoinen peruskoulun tai lukion opettajaksi, on muodollisesti kelpoinen myös steinerkoulun opettajaksi. Asetuksen (592/2000) 21 § sisältää kuitenkin muun muassa steinerpedagogiikkaan perustuvaa opetusta koskevia vaihtoehtoja kelpoisuuden saavuttamiseksi. Mainitun säännöksen mukaan steinerpedagogiikkaan perustuvaa perus- tai lukio-opetusta on kelpoinen antamaan myös henkilö, joka on suorittanut opetushallituksen riittäväksi katsomat opinnot. Asetuksen 21 §:n 2 momentin mukaan steinerpedagogiikkaan perustuvassa opetuksessa kelpoisuuden tuottaviksi opinnoiksi voidaan hyväksyä myös steinerpedagogisten koulujen opettajankoulutuksessa suoritettavat opinnot. Kelpoisuusvaatimukset koskevat myös asianomaisten koulujen ja oppilaitosten rehtoria. Opetushallituksen 16 päivänä marraskuuta 1999 (drno 43/011/99) tekemän päätöksen mukaan riittävät opinnot on muun muassa henkilöllä, joka on suorittanut steinerpedagogisen opintosuunnan mukaisen opettajankoulutuksen tai opettajatutkinnon. Myös muun muassa Snellman-korkeakoulussa suoritettavat varhaiskasvattajan opinnot tuottavat kelpoisuuden

steinerpedagogiikkaan perustuvaan esiopetukseen opetushallituksen määräyksen (nro 9/01/01) mukaan sekä sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen (218/19/84) mukaan steinerpäiväkotien hoito- ja kasvatustehtäviin.

Snellman korkeakoulun toimintaa rahoitetaan opetusministeriön vuosittain myöntämällä harkinnanvaraisella valtionavustuksella, opiskelijoilta perittävillä lukukausimaksuilla sekä yksityisillä lahjoituksilla. Opetusministeriön valtionavustuksen määrä on viime vuosina ollut 108 500 euroa. Tämän lisäksi ministeriö on osoittanut kehittämis- ja arviointihankkeisiin kertaluontoisia projektivastuuja. Snellman-korkeakoulun opiskelijat ovat myös oikeutettuja opintotukilain mukaiseen (65/1994) opintotukeen.

Snellman-korkeakoulun aseman epävirallisuus ja taloudellinen tilanne ovat vaikeuttaneet toimintaa. Nykytilanteesta on aiheutunut myös opiskelijan asemaan liittyviä epäkohtia verrattuna yliopistojen ja ammattikorkeakoulujen opettajankoulutuksessa oleviin opiskelijoihin. Opiskelijoilta peritään noin 925 euron suuruinen lukukausimaksu. Taloudellisen pohjan parantaminen antaisi oppilaitokselle mahdollisuuden sekä opetuksen pitkäjänteiseen suunnitteluun ja kehittämiseen että erityisesti opettajankoulutuksessa olevien opiskelijoiden lukukausimaksujen alentamiseen.

2. Ehdotetut muutokset

Vapaasta sivistystyöstä annetun lain 2 §:n 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi maininta, jonka mukaan vapaan sivistystyön oppilaitoksena voisi erityisesti syystä toimia myös muu kuin nykyisessä laissa mainittu oppilaitos. Tarkoitus on, että myös vastaisuudessa lupa ylläpitää oppilaitosta myönnetään ensisijaisesti johonkin lain piiriin kuuluvista nykyisistä oppilaitosmuodoista. Tämän vuoksi ehdotetaan, että hakijalla tulee olla lain 4 §:ssä vaadittujen ylläpitämislupien edellytysten ohella lisäksi erityinen syy, jonka perusteella lupa toimia muuna vapaan

sivistystyön oppilaitoksena voitaisiin myöntää. Tarkoitus on, että vapaan sivistystyön oppilaitoksen ylläpitämislupa myönnettäisiin Snellman-korkeakoulun kannatusyhdistys ry:lle. Koska laissa ei ole tarkoituksenmukaista mainita nimeltä vain yhtä oppilaitosta, ehdotetaan pykälään sisällytettäväksi maininta muusta vapaan sivistystyön oppilaitoksesta. Kyseessä olevassa tapauksessa oppilaitoksen toiminnan suuntautuminen täyttää vapaan sivistystyön vaatimukset. Snellman-korkeakoulussa tapahtuvan opiskelun yhteiseksi tavoitteeksi on määritelty perustan luominen ihmisen kokonaisvaltaiselle sivistykselle ja elinikäiselle kehitykselle sekä ihmisen herättäminen aktiiviseksi opiskeluprosessissa samoin kuin tiedostamaan mahdollisuutensa itsensä kasvattajana. Snellman-korkeakoulun toiminta poikkeaa kuitenkin nykyisten vapaan sivistystyön oppilaitosten toiminnasta opettajankoulutustehtävän vuoksi. Tätä koulutusta ei erityisen pedagogisen suuntautumisen vuoksi ei ole katsottu mahdolliseksi sijoittaa nykyisiin opettajankoulutusyksiköihin. Snellman-korkeakoulun koulutustoiminnalle loisi tässä tilanteessa parhaiten pohjan vapaan sivistystyön lainsäädäntö. Pitkäkestoinen opiskelu liittyy opetustoiminnan vapaan sivistystyön oppilaitoksista kansanopistoihin. Toisaalta Snellman-korkeakoulun opintotoiminta ei ole ollut sisäoppilaitosmuotoista eikä sen muodostamista tässä tilanteessa tulisi myöskään edellyttää.

Lain 8 §:n 1 momentin uudeksi 5 kohdaksi ehdotetaan lisättäväksi säännös muun vapaan sivistystyön oppilaitoksen valtionosuuden laskennallisen perusteen määräytymisestä, joka saataisiin kertomalla asianomaiselle oppilaitokselle vahvistetuilla suoritteiden määrällä oppilaitokselle suoritetta kohden määrätty yksikköhinta.

Lain 9 §:ssä ehdotetaan säädettäväksi muun vapaan sivistystyön oppilaitokselle sama valtionosuusprosentti kuin kansanopistoille eli 57 prosenttia.

Muun vapaan sivistystyön oppilaitoksen rahoitusta koskeva säännös ehdotetaan lisättäväksi lain 11 §:ään uudeksi 7

momentiksi. Koska kysymys on yksittäisestä oppilaitoksesta, tarkoituksenmukaista on soveltaa mahdollisimman pitkälle vapaasta sivistystyöstä annetussa laissa jo käytettyjä rahoitusperusteita. Opintotoiminnan suoritteeksi soveltuu pitkäkestoisen opiskelun vuoksi kansanopistoissa suoritteena käytettävä opiskelijaviikko. Yksittäiselle oppilaitokselle ei myöskään ole perusteltua laskea oman kustannuspohjan mukaan määräytyvää yksikköhintaa, vaan rahoitus esitetään sidottavaksi kansanopistojen yksikköhintaan. Lain 11 §:n 2 momentin mukaan opiskelijaviikon yksikköhinta lasketaan kansanopistoille joka toinen vuosi jakamalla yksikköhinnan määräämistä edeltäneenä kalenterivuonna niiden toiminnasta aiheutuneet käyttökustannukset opistojen saman kalenterivuoden opiskelijaviikkojen määrällä. Kansanopistoille ei vahvisteta keskimääräistä yksikköhintaa kuten kansalaisopistoille. Lain 11 §:n 2 ja 8 momentin mukaan kansanopistojen yksikköhintoja voidaan porrastaa asetuksella säädetyllä tavoin vammaisille tarkoitettussa koulutuksessa ja ylläpitämisluvassa määrätyn erityisen koulutustehtävän perusteella. Porrastukset otetaan kuitenkin yksikköhinnan laskemisessa ja määräämisessä huomioon siten, että yksikköhinnat kerrottuina toteutuneiden opiskelijaviikkojen määrällä yhteenlaskettuina vastaavat mainittuja oppilaitosmuotoikohtaisia yksikköhintoja. Näin osalla kansanopistoja on porrastettu yksikköhinta ja osalla porrastamaton yksikköhinta. Muulle vapaan sivistystyön oppilaitokselle kuin kansanopistolle tulisi määrättäväksi tämä porrastamaton hinta. Koska kansanopiston yksikköhintaan sisältyvät myös sisäoppilaitosmuotoisuudesta johtuvat kustannukset, ehdotetaan muun vapaan sivistystyön oppilaitoksen yksikköhinnasta tehtäväksi tätä osuutta vastaava vähennys, jonka määrä säädettäisiin valtioneuvoston asetuksella. Yksikköhintaa olisi toisaalta mahdollista korottaa vuokrien osalta ja koulutustehtävässä määrätyn erityistehtävän perusteella. Tällainen erityistehtävä voisi olla Snellman-korkeakoulussa opettajankoulutus.

3. Esityksen vaikutukset

Opetusministeriö myöntää Snellman-korkeakoulun kannatusyhdistykselle valtion talousarvion määrärahasta 29.69.53 harkinnanvaraista valtionavustusta, jonka suuruus on viime vuosina ollut 108 500 euroa. Opetusministeriö on vuosina 2000—2002 perusavustuksen lisäksi myöntänyt Snellman-korkeakoulullekertaluonteisia kehittämis- ja muita avustuksia.

Vuoden 2002 valtion talousarvion momentin 29.69.50 (Valtionosuus kansanopistojen käyttökustannuksiin) on varattu mahdollisuus yhden uuden opiston perustamiseen. Tämän vuoden kansanopistojen opiskelijaviikkokiintiöstä on jätetty jakamatta keskikokoisen kansanopiston noin puolen vuoden valtionosuutta vastaava määrä. Koska muun vapaan sivistystyön oppilaitoksen rahoitusperusteet ovat samat kuin kansanopistojen, on rahoitus tarkoitettu säilyttää valtion talousarviossa samalla momentilla. Nykyisen valtionavustuksen osuus on tarkoitus siirtää asianomaiselle valtionosuusmomentille kattamaan oppilaitoksen valtionosuusmenoja.

4. Asian valmistelu

Esitys on laadittu opetusministeriössä virkatyönä. Opetusministeriö on vuoden 1999 lopulta lähtien yhteistyössä Snellman-korkeakoulun kannatusyhdistys ry:n edustajien kanssa selvittänyt sen aseman sekä steinerkoulujen tarpeisiin vastaavan opettajankoulutuksen ja muun toiminnan rahoituksen järjestämisvaihtoehtoja. Esillä ovat olleet aseman ja talouden järjestäminen ammatillisen perus- ja lisäkoulutuksen tehtävien kautta, vapaan sivistystyön lainsäädännön mukaiseksi koulutukseksi sekä yliopisto- tai ammattikorkeakoulu yhteistyötä kehittämällä. Edellytysten luomiseksi Snellman-korkeakoulun aseman ja rahoituksen järjestämiseksi vakaalle pohjalle opetusministeriö on myös sisällyttänyt vuosia 2002—2005 koskevaan toiminta- ja taloussuunnitelmaan seuraavan maininnan:

"Varaudutaan arvioinnin ja selvitysten jälkeen perustamaan Snellman-korkeakoulu -niminen kansanopisto, jonka tehtäviin kuuluu muun muassa antaa koulutusta Steinerkoulujen opettajille."

Selvitystyöhön liittyen opetusministeriö on pyytänyt Korkeakoulujen arviointineuvostoa ja opetushallitusta organisoimaan Snellman-korkeakoulun arvioinnin oppilaitoksessa laaditun suunnitelman pohjalta. Opetushallituksen arviointi (Lamminranta&Yrjölä/2001) kohdistui erityisesti yleisopintoihin ja Korkeakoulujen arviointineuvoston arviointi steinerpedagogisen opettajankoulutuksen arviointiin (Kokonaisvaltainen opettajuus - steinerpedagogisen opettajankoulutuksen arviointi, Korkeakoulujen arviointineuvoston julkaisuja 2:2002). Kummassakin arvioinnissa koulutuksen tasoa on haasteista huolimatta pidetty korkeana ja opettajankoulutuksen tulosten näkökulmasta laadukkaana. Arvioinnin tulosten mukaan opettajankoulutuksen kehittäminen edellyttää usean tasoisia toimenpiteitä. Osa suosituksista koskee säädöksiä ja hallinnollisia määräyksiä, osa Snellman-korkeakoulua. Opettajankoulutuksen järjestämisen ongelmaksi todettiin

korkeakoulun epävirallinen asema ja siihen liittyvä taloudellinen niukkuus.

Esityksestä on kuultu vapaan sivistystyön yhteisjärjestö VSY ry:n edustajia. Edustajien taholta on kiinnitetty huomiota muun muassa siihen, ettei uuden oppilaitoksen muodostaminen saa heikentää muiden vapaan sivistystyön oppilaitosten resursseja. Eri vaihtoehtojen tultua läpikäydyksi on päädytty siihen, että parhaiten Snellman-korkeakoulun aseman järjestäminen julkisen valvonnan alaiseksi oppilaitokseksi olisi hoidettavissa vapaasta sivistystyöstä annetun lain piirissä. Snellman-korkeakoulun tehtävä ja erityispiirteet voidaan määrittellä ylläpitämisluvassa.

5. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä elokuuta 2002.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

vapaasta sivistystyöstä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan vapaasta sivistystyöstä 21 päivänä elokuuta 1998 annetun lain (632/1998) 2 §:n 1 momentti, 8 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohta ja 9 §:n 1 momentti, sellaisena kuin niistä 9 §:n 1 momentin suomenkielinen sanamuoto on laissa 1390/2001, sekä lisätään 8 §:n 1 momenttiin uusi 5 kohta ja 11 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi muutettuna mainitussa laissa 1390/2001 uusi 7 momentti, jolloin nykyinen 7—10 momentti siirtyvät 8—11 momentiksi, seuraavasti:

2 §

Lain piiriin kuuluva toiminta

Vapaan sivistystyön oppilaitoksia ovat

kansalaisopistot, kansanopistot,
opintokeskukset, liikunnan
koulutuskeskukset ja kesäyliopistot.
Erityisestä syystä vapaan sivistystyön
oppilaitoksena voi toimia myös muu kuin

edellä mainittu oppilaitos.

8 §

Valtionosuuden laskennallinen peruste

Vapaan sivistystyön oppilaitosten vuotuinen valtionosuuden peruste lasketaan:

3) alueellisessa liikunnan koulutuskeskuksessa kertomalla sille vahvistetulla opiskelijapäivien määrällä opiskelijapäivää kohden määrätty yksikköhinta,

4) opintokeskuksessa, kansalaisopistossa ja kesäyliopistossa kertomalla niille vahvistetuilla opetustuntien määrällä opetustuntia kohden kullekin oppilaitosmuodolle määrätty yksikköhinnat; sekä

5) muussa kuin edellä mainituissa vapaan sivistystyön oppilaitoksissa kertomalla asianomaiselle oppilaitokselle vahvistetuilla suoritteiden määrällä oppilaitokselle suoritetta kohden määrätty yksikköhinta siten kuin jäljempänä säädetään.

9 §

Valtionosuuden määrä

Kansanopiston, kansalaisopiston ja kesäyliopiston ylläpitäjälle myönnetään valtionosuutta 57 prosenttia sekä opintokeskuksen ja liikunnan

koulutuskeskuksen ylläpitäjälle 65 prosenttia 8 §:n mukaan lasketusta euromäärästä. Muun kuin edellä mainitun vapaan sivistystyön oppilaitoksen ylläpitäjälle myönnetään valtionosuutta 57 prosenttia 8 §:n mukaan lasketusta euromäärästä.

11 §

Yksikköhinta

Muun tässä laissa tarkoitetun vapaan sivistystyön oppilaitoksen yksikköhinta on sama kuin kansanopistojen porrastamaton yksikköhinta. Yksikköhinnasta vähennetään sisäoppilaitoksen osuutta vastaava määrä siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään. Yksikköhintaa voidaan korottaa vuokratilojen osalta siten kuin 11 momentissa säädetään kansanopistoista ja liikunnan koulutuskeskuksista sekä koulutustehtävässä määrätyn erityistehtävän perusteella siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään. Arvonlisäveron osalta noudatetaan lain 13 a §:n säännöksiä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2002.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 28 päivänä maaliskuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Tarja Filatov*

*Liite
Rinnakkaistekstit*

Laki

vapaasta sivistystyöstä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan vapaasta sivistystyöstä 21 päivänä elokuuta 1998 annetun lain (632/1998) 2 §:n 1 momentti, 8 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohta ja 9 §:n 1 momentti, sellaisena kuin niistä 9 §:n 1 momentin suomenkielinen sanamuoto on laissa 1390/2001, sekä lisätään 8 §:n 1 momenttiin uusi 5 kohta ja 11 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi muutettuna mainitussa laissa 1390/2001 uusi 7 momentti, jolloin nykyinen 7—10 momentti siirtyvät 8—11 momentiksi, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

2 §

Lain piiriin kuuluva toiminta

Vapaan sivistystyön oppilaitoksia ovat kansalaisopistot, kansanopistot, opintokeskukset, liikunnan koulutuskeskukset ja kesäyliopistot.

Ehdotus

2 §

Lain piiriin kuuluva toiminta

Vapaan sivistystyön oppilaitoksia ovat kansalaisopistot, kansanopistot, opintokeskukset, liikunnan koulutuskeskukset ja kesäyliopistot. *Erityisestä syystä vapaan sivistystyön oppilaitoksena voi toimia myös muu kuin edellä mainittu oppilaitos.*

8 §

Valtionosuuden laskennallinen peruste

Vapaan sivistystyön oppilaitosten vuotuinen valtionosuuden peruste lasketaan:

3) alueellisessa liikunnan koulutuskeskuksessa kertomalla sille vahvistetulla opiskelijapäivien määrällä opiskelijapäivää kohden määrätty yksikköhinta; *sekä*

4) opintokeskuksessa, kansalaisopistossa ja kesäyliopistossa kertomalla niille vahvistetuilla opetustuntien määrillä opetustuntia kohden kullekin oppilaitosmuodolle määrätty yksikköhinnat.

3) alueellisessa liikunnan koulutuskeskuksessa kertomalla sille vahvistetulla opiskelijapäivien määrällä opiskelijapäivää kohden määrätty yksikköhinta,

4) opintokeskuksessa, kansalaisopistossa ja kesäyliopistossa kertomalla niille vahvistetuilla opetustuntien määrillä opetustuntia kohden kullekin oppilaitosmuodolle määrätty yksikköhinnat; *sekä*

5) *muussa kuin edellä mainituissa vapaan sivistystyön oppilaitoksissa kertomalla asianomaiselle oppilaitokselle*

vahvistetuilla suoritteiden määrällä oppilaitokselle suoritetta kohden määrätty yksikköhinta siten kuin jäljempänä säädetään.

9 §

Valtionosuuden määrä

Kansanopiston, kansalaisopiston ja kesäyliopiston ylläpitäjälle myönnetään valtionosuutta 57 prosenttia sekä opintokeskuksen ja liikunnan koulutuskeskuksen ylläpitäjälle 65 prosenttia 8 §:n mukaan lasketusta euromäärästä.

9 §

Valtionosuuden määrä

Kansanopiston, kansalaisopiston ja kesäyliopiston ylläpitäjälle myönnetään valtionosuutta 57 prosenttia sekä opintokeskuksen ja liikunnan koulutuskeskuksen ylläpitäjälle 65 prosenttia 8 §:n mukaan lasketusta euromäärästä. Muun kuin edellä mainitun vapaan sivistystyön oppilaitoksen ylläpitäjälle myönnetään valtionosuutta 57 prosenttia 8 §:n mukaan lasketusta euromäärästä.

11 §

Yksikköhinta

Muun tässä laissa tarkoitetun vapaan sivistystyön oppilaitoksen yksikköhinta on sama kuin kansanopistojen porrastamaton yksikköhinta. Yksikkö hinnasta vähennetään sisäoppilaitoksen osuutta vastaava määrä siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään. Yksikköhintaa voidaan korottaa vuokratilojen osalta siten kuin 11 momentissa säädetään kansanopistoista ja liikunnan koulutuskeskuksista sekä koulutustehtävissä määrätyn erityistehtävän perusteella siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään. Arvonlisäveron osalta noudatetaan lain 13 a §:n säännöksiä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2002.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.